

Krzysztof Prusik, Mój film

Czy wiesz jak ciemna jest do domu droga
nie znajdziesz jej gdy światła w oknie brak
a jednak nie zapytam się nikogo
którędy trzeba iść
i drogę znajdę sam

Wciąż mówią mi gdzie prawda oczywista
wciąż mówią mi co słuszne, a co nie
pamiętaj film to sprawa osobista
przeżywam go co dzień póki nie przyjdzie sen

To mój film i ze mną w głównej roli
To mój film nie pytaj czy to boli
to mój film nie pytaj mnie dlaczego
jestem w nim, nikomu nic do tego
to mój film

Nie chowam swoich błędów pod poduszkę
nie zmieniam reguł gdy się toczy gra
wciąż ciekaw jestem co przyniesie jutro
jeżeli potknę się to po to żeby wstać

To mój film i ze mną w głównej roli
To mój film nie pytaj czy to boli
to mój film nie pytaj mnie dlaczego
jestem w nim, nikomu nic do tego

To mój film i ze mną w głównej roli
To mój film nie pytaj czy to boli
to mój film nie pytaj mnie dlaczego
jestem w nim, nikomu nic do tego
to mój film